

השולח

דרבי יהודה אדרבי יהודה לא קשייא,
כדשניןן, כלומר: כתירוץו של אבי.

דרבןן אדרבןן לא קשייא, כי מאן חכמים
דמשנתנו רבוי מאיר היא, דאמר: בעין
תנאי כפול כדי לבטל מעשה, שיאמר: אם
יתקיים התנאי יתקיים המעשה, ואם לא
יתקיים התנאי לא יתקיים המעשה.

וזה בא במשנתנו במא依 עסקיןן: בלבד כפליה
لتנאיה, שאמր לה: "הו יודעת שם שום
איילונית אני מוציאך", ולא כפל ואמר לה
"ואם אי את איילונית לא יהא גט", ואם כן
אף אם יתברר שאינה איילונית, לא יוכל
לקלקלה, שמעשה הגירושין קיים ואין מה
шибטלנו אף שנמצא שאינה איילונית, ולכן
יחזיר שהרי אין כאן שום "קלקללא".⁽¹⁰⁾

מתניתין:

המוכר את עצמו ואת בניו לגויים
שישתעבדו בו ובבניו בתמורה לכיסף שהם

יוסף", שלאבי לא הוקשה מהחכמים על חכמים,
כיוון שבואר בגמרא לעיל, שלא אמרו לא יחזיר
אלא כسامר לה "שם שום לך וכך אני מוציאך",
ומשנתנו איכא לאוקמי שלא אמר לה כן.

9. לשון "אללא" אינו מובן כלל כן, שהרי אינו
אלא מוסיף על דברי אבי, ולא חולק עליו.

10. נתבאר על פי רשי", והיינו, שלא אמר רבוי
מאיר לא יחזיר במוציא משום שם רע ומשום
נדר [כמובואר במשנה לעיל], אלא בדכפליה
لتנאיה, כמו שכתבו הראשונים.

ובתוספות רידי' [נדפס מז ב] הוסיף ביאור,
שאין צורך שיעשה תנאי כפול ממש, אלא די
בגilio דעת שהוא מוציאה משום זה, [והכרה

ונמצא שלא שייך — לדעת רבוי יהודה —
קלקלול במוציא אשתו משום נדר כלל, וגם
בן מה שלא יחזיר בנדר, בהכרה שהוא
משום פריצותא, ולכן יש חילוק בין נדר של
פריצות לנדר שאינו פריצות כל כך.

וכל זה במוציא את אשתו משום נדר, אבל
במושיא את אשתו משום איילונית, אף רבוי
יהודה מודה שיש לחוש לקלקלולא.

אמר תמה רבא על תירוץו של אבי:

וכי אטו דרבי יהודה אדרבי יהודה בלבד
הוא דקשייא, עד שדי לך בישוב דעתו של
רבוי יהודה שלא יסתרו דבריו זה זהה.

ואילו דרבנן אדרבןן לא קשייא? והרי אף
דבריהם סותרים זה זהה, כי גבי נדר חששו
לקלקלא, ואילו גבי איילונית אמרו שיחזיר
ולא חששו לקלקללא, וקשייא זו עדיין לא
ניתרצה בדברי אבי.⁽⁸⁾

אללא, (9) אמר רבא:

וכן פירש הר"ן [CARD A מדפי הר"ף למטה]
את דברי רבוי יהודה: "וְהנֹּכַן דהכִּי קָאֵמֶר: עַל
דעת שתתבע כתובתך לא גירשיך, כי הוא היה
סביר שהיתה איילונית, אלא שאמרנו לו שיהיא
גומר ומגרש בכל צד, אבל לא גירושה על דעת
שתתבע כתובה", [וכן כתוב ובינוי קרשק"ש, וכן
כתב המאיר, אך ראה היטב בדבריו שם בד"ה
ונשוב]; ואם כן הרי מוכחה שדעת רבוי יהודה
היא, שלא יחזיר. [אללא שאין להעmis פירוש זה
בלשון רשי", אלא על ידי תיקון: "שמדבריו
למדנו, שם ירצה לומר על מנת איילונית
גירשיך "לא" היה מקללה",ומי היה להגיה
בלי ראייה].

8. ב"תוספות יום טוב" הביא בשם ה"בית"